



Festa de Santa Barbara a Mijaran



El dia 4 de desembre l'Arquebisbe d'Urgell va presidir l'Eucaristia festiva de Santa Bàrbara, patrona del Còs de Pompiers, al Santuari de la Mare de Déu de Mijaran (Val d'Aran) i amb ella va inaugurar la restauració del Santuari després de les inundacions del passat mes de juny. Concelebraren l'Eucaristia Mn. Pere

Balagué, Arxiprest de la Val d'Aran; el Canonge M.I. Mn. Jusèp Amiell, Mn. Eduard Salinas i Mn. David Codina, amb el nou diaca Mn. Joseph Geetafonkalan. Hi assistiren les M.I. Autoritats encapçalades pel Mgf. Sr. Síndic d'Aran, i també els representants dels diversos Cossos i Forces de Seguretat de les dues bandes del Pirineu.

GLOSSA

És com Jesús ho va fer

En Pere el van batejar uns mesos després de néixer. Més tard, arribada l'edat habitual, el van inscriure a la catequesi de primera comunió. Entre un i altre moment, ningú no li ensenyà el pare nostre ni cap altra pregària; tampoc no escoltà, en l'àmbit familiar, gaires explicacions sobre Déu. La participació en l'eucaristia quedà reduïda a algunes celebracions familiars escadusseres. El seu bagatge era el que havia après i viscut a l'escola, sense referències personals explícites en les persones més properes.

Es va prendre les sessions setmanals de catequesi amb interès creixent. El catequista va explicar la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús. Unes setmanes després, els catequistes convidaren les famílies a participar en l'eucaristia familiar que se celebrava a la parròquia. En Pere i la seva família hi anaren, i ell seguia la celebració amb molta atenció. Després de la consagració, el catequista va veure com unes llàgrimes s'escapaven dels ulls de l'infant, sense escarafalls, silenciosament. S'apropà amb discreció i, en veu baixa, li preguntà: «Que no et trobes bé? Et passa alguna cosa?» L'infant respongué amb la mateixa discreció: «Has vist? És el mateix que Jesús va fer en el darrer sopar, perquè ens estima! És com tu ens

vas explicar. El mossèn ha fet el mateix i Jesús és en el pa i en el vi!»

Molt bé per en Pere i el seu catequista! En Pere va ben encaminat. Jesús va instituir aquest gest en el darrer sopar amb els seus deixebles, abans de la seva Passió, i per aquest gest els deixebles el reconeixeren després de la Resurrecció. «[...] prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i digué: "Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això que és el meu memorial." I havent sopat, féu igualment amb la copa tot dient. "Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu això que és el meu memorial"» (1Co 11,23-25). La participació en la celebració de l'eucaristia, la missa dominical en especial, dóna sentit de pertinença a la colla de Jesús, al poble de Déu, a l'Església. És un espai privilegiat de catequesi, la trobada entre Crist i la comunitat dels creients. La celebració de l'eucaristia fa Església. La repetició del seu gest i les seves paraules és el centre de la vida eclesial, la possibilitat d'unir-se al Crist sofrent i glorificat. I no hi ha res dolent a deixar-se portar per l'emoció, tot sentint que som allà mateix, asseguts al voltant de la taula amb Jesús i els seus, vivint, revivint. Participem-hi amb joia!

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

«Per adquirir la saviesa del cor» (Sl 90,12)

Ara que acabem de passar pàgina del mes i de l'any del calendari, quan s'obre al davant nostre un Nou Any, un temps de gràcia i de novetat, hem de demanar amb el salmista: «**Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies, Senyor, per adquirir la saviesa del cor**» (Sl 90,12). Aprendre a veure els dies de l'any a la llum de l'amor misericordiós de Déu Pare, que tot ho omple de vida, i alhora de la nostra feblesa i brevetat (cf. Sl 39,5). La forma en què s'hauria d'avaluar un any té molt a veure amb si vam ser capaços d'estimar, de perdonar, d'experimentar l'alegria, d'aprendre coses noves, de doblegar els nostres egoïsmes, de compartir gratuïtament amb algú... sense tenir por al sofriment ni al tan temut fracàs, perquè tots dos són només instàncies d'aprenentatge. Si no m'agrada la vida que tinc, hauré de desenvolupar alguna estratègia per a canviar-la. Ser feliç és una decisió, no ens n'oblidem.

Amb aquests criteris, ens podem preguntar què hem de fer per poder construir un bon any 2014, ja que tots estem en el camí de superar les dificultats, d'aprendre cada dia a ser millors i d'entendre que vam venir a l'existència per a estimar, deixar empremta, i ser feliços. No ho oblidem.

Estimar Déu i el pròxim tots els dies del nou any i de la nostra vida. L'Esclusiva ens diu que «**venerar el Senyor és primícia de saviesa**» (Sl 111,10). Venerar, estimar, pregar, acollir la seva Paraula... i ser bons samaritans envers tothom qui trobarem pel camí de la vida. Tot està obert per a l'amor!

Deixar empremta, és com dir que ens caldrà aprendre a estimar la responsabilitat com una instància de creixement personal i social. El treball sigui remunerat o no, dignifica l'esperit i ens fa bé en la nostra salut. Per això hem d'esperar ardentment que l'economia es recuperi i que molts més puguin trobar el treball que els dignifiqui, sense dependre d'ajudes. Ens hem de poder cansar perquè això vol dir que estem lliurant el millor de nosaltres. A aquesta terra vam venir a cansar-nos-hi, ja que per a dormir, tenim segles després.

Ser feliços, lliures, desplegar totes les potencialitats que portem... Valorem la llibertat com una forma de vèncer-se un mateix i entendre que ser lliure no és fer el que jo vull. Potser hauríem d'exercir la nostra llibertat fent el que hem de fer, amb goig, i conrear la força de voluntat, l'esperit de sacrifici i abnegació, aquest meravellós talent de poder esperar, de postergar gratificacions immediates darrere de coses millors. Tractem de créixer en la dimensió espiritual. L'obertura a la transcendència i donar sentit al que fem, té a veure amb «la intel·ligència espiritual» (F. Torralba). Tractem de dosificar la tecnologia i donem pas al diàleg, a les trobades familiars i amb amics, dins i fora de casa. Valorem la intimitat, el caliu i l'amor dins la família. Serem feliços no perquè desapareguin els problemes (estar viu és sempre tenir nous problemes...) sinó perquè els aprendrem a enfrontar «amb la saviesa del cor». Les alegries, quan es comparteixen, es fan més grans; i en canvi, amb les penes passa a l'inrevés, es fan més petites. Potser el que passa és que en compartir, el que es dilata és el cor. Per al 2014 demanem un cor ben gran, ple de fe, per gaudir de les alegries i perquè les penes no ens facin mal.

Un Bon any 2014!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell



ENTREVISTA



▶ **ÀNGEL ASURMENDI**

Memòries de Don Bosco

L'any 1873, Giovanni Bosco va escriure els seus records sobre els inicis de l'Oratori. Va elaborar una obra autobiogràfica, empeltada de la seva pròpia evolució espiritual que ara, tot coincidint amb l'inici del bicentenari del seu naixement, Edebé ha publicat en català. *Memòries de l'Oratori* és acostar-se al cor de Don Bosco i al seu estil pedagògic i evangelitzador. Àngel Asurmendi és provincial dels salesians de la Inspectoria de Barcelona.

Què ens transmet Don Bosco en les seves memòries?

La passió d'un capellà diocesà del Piemont per respondre a les necessitats dels joves; la creativitat de l'Església en anunciar una Bona Nova als necessitats: que se sentin estimats. La convicció que quan es vol evangelitzar i educar els joves la resposta passa pels mateixos joves; un estil educatiu que atén la globalitat de la persona...

Com és la seva espiritualitat?

Don Bosco proposa viure la vida de cada dia des de Déu. Centra la seva proposta a fer bé el que li toca a cadascú, viure l'Eucaristia i la reconciliació amb naturalitat, estar sempre alegres i dedicar-se als que més ho necessiten. L'Església ha reconegut exemples de santedat en els joves que va educar.

Què es proposen, de cara al bicentenari?

El nostre rector major, Pascual Chávez, diu que «és una oportunitat de respondre amb generositat a la vocació rebuda i amb fidelitat creativa als reptes que avui ens planteja el nostre carisma salesià». Podríem parlar de tornar a Don Bosco en la persona, la pedagogia i l'espiritualitat.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

L'adoració dels mags d'Orient



Difficilment una altra narració bíblica ha estimulat tant la fantasia, però també la recerca i la reflexió, com el relat dels *Mags d'Orient*, un relat que l'evangelista Mateu fa venir immediatament després de la notícia del naixement de Jesús.

Davant de l'Infant reial, els Mags practiquen la *proskýnesis*, és a dir, es prosternen davant seu. Aquest és l'homenatge que es dóna a un Rei-Déu. A partir d'això també s'expliquen després els dons que els Mags ofereixen. No són regals pràctics, que en aquell moment potser haurien estat útils per a la Sagrada Família. Els dons expressen la mateixa cosa que la *proskýnesis*: són un reconeixement de la dignitat reial d'Aquell a qui són oferts. Or i encens són esmentats també en Isaïes 60,6 com a dons d'homenatge que seran oferts al Déu d'Israel per part dels pobles.

En els tres dons, la tradició de l'Església hi ha vist representats —amb algunes variants— tres aspectes del misteri de Crist: l'or es referiria a la reialesa de Jesús; l'encens, al Fill de Déu; i la mirra, al misteri de la seva Passió. Així, el misteri de la Creu, mitjançant la mirra, queda novament relacionat amb la reialesa de Jesús i es preannuncia de manera misteriosa la seva mort i la seva resurrecció. Quan al matí del primer dia de la setmana les dones van al sepulcre per realitzar la unció del cos, Jesús ja havia ressuscitat, ja no tenia necessitat de la mirra com a mitjà contra la mort, perquè la vida mateixa de Déu havia vençut la mort.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

Cuatro necesidades básicas



Los niños tienen pocas necesidades, pero las pocas que tienen debemos satisfacerlas sin ninguna excusa ni dejadez. Aquí tiene las cuatro necesidades básicas de los niños:

- Compañía: porque se sienten solos muy a menudo.
- Actividad: porque si no hacen algo se aburren con frecuencia.
- Seguridad: porque tienen miedo a un mundo que es para ellos desconocido.
- Diálogo: porque hay muchas cosas que ignoran y quieren preguntar.

¿Podemos complacerles? ¡Y tanto! Dándoles una buena dosis de lo que yo llamo la vitamina T, de *tiempo*, de dedicación a los hijos, con dulzura, cercanía, atención, participación...

No es complicado. Sólo hay que proponerse dedicarles tiempo, aunque sea poco (porque a menudo no hay para más), pero, eso sí, que sea de la máxima calidad. Y la calidad se demuestra por el interés que pongamos por sus cosas. Por lo que nos cuentan con su incipiente lenguaje y por lo que hacen, interesándose por sus actividades. No lo dude: ¡es la mejor inversión de tiempo que puede hacer en la vida!

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Gaudí, un arquitecte universal



El domini de la forma geomètrica i la plàstica és insuperable, però no una forma morta sinó viva, sempre amb la tercera dimensió, que és el moviment. La riquesa i la varietat de recursos fan de Gaudí un arquitecte amb un llenguatge universal. I en la mesura que integra el discurs arquitectònic d'Orient i Occident, el seu llenguatge és, des del punt de vista cristià, ecumènic.

I encara, aquest llenguatge s'alimenta de la natura, la seva mestra i guia, s'inspira en els arbres i els minerals, en l'ésser humà i en les muntanyes. Quin poble de la terra viu al marge de la natura? L'art de Gaudí trenca fronteres conceptuals i, per això, cada dia hi ha davant la Sagrada Família una filera de gent de cultures i religions molt diverses que reconeix la basílica com a quelcom propi. Això assenyala un futur per a la Sagrada Família.

Gaudí és un místic cristià que fa reposar la seva arquitectura sobre els símbols del misteri que ell creu i confessa: sobre la Trinitat, sobre Jesucrist, sobre l'Església i els sagraments, sobre la moral cristiana i universal. El llenguatge del dogma cristià s'universalitza gràcies a la *traducció* a unes formes plàstiques de respir universal.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL



Accés al Breviari

- 6. □ † Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe.
- 7. □ Dimarts** [1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17. 23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe.
- 8. □ Dimecres** [1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les.
- 9. □ Dijous** [1Jn 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.
- 10. □ Divendres** [1Jn 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22a]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).
- 11. □ Dissabte** [1Jn 5,5-13 / SI 147 / Lc 5,12-16]. Sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beata Anna M. Janer, fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.
- 12. □ † Diumenge vinent**, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Ac 10,34-38 / Mt 3,13-17]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucçí, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient:

«El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meua tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teua heretat".

»M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvol·la decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 24,1-4.12-16)

La sabiduría hace su propio elogio, se gloria en medio de su pueblo. Abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades. En medio de su pueblo será ensalzada y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos. Entonces el Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: habita en Jacob, sea Israel tu heredad. Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia ofrecí culto y en Sión me estableció; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder. Eché raíces en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad.

▶ Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén, / Alaba a tu Dios, Sió: / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con la flor de harina; / él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.



Sant Joan Evangelista (Fragment del seu evangeli aquest diumenge). Pintura de Berruguete, Capella Reial (Granada)

[Aquesta imatge parla](#)

▶ Lectura de la carta del apòstol San Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya.

Por eso yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del Santo Evangelio según San Juan (Jn 1,1-18)

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió. La Palabra era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre.

Al mundo vino y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne, y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

COMENTARI

El missatge central de l'Evangeli segons Joan



El pròleg de l'Evangeli de Joan és un himne a Jesús com a Paraula de Déu que ha aparegut entre els humans. I ha aparegut de tal forma que hem pogut contemplar el seu esclat diví (la seva glòria, Jn 1, 14). No solament hem contemplat la seva glòria sinó que «tots nosaltres n'hem rebut un do que sobrepassa el do de la primera aliança» (1,16). Amb altres paraules, el pròleg és un himne dels qui han acollit i contemplat Jesús. Per tant, no estem davant d'un himne al qui és la Paraula, al marge de Jesús. No tenim en el pròleg de l'Evangeli de Joan una mirada al misteri de Déu en si mateix («Déu no l'ha vist mai ningú», 1,18), ni tampoc

al qui és la Paraula, que és Déu, al marge de Jesús. El pròleg és un himne a Jesús com a revelació de Déu (1,18).

El que diem és molt rellevant perquè, aleshores, Jesús existeix des de sempre en l'àmbit de Déu, com a Paraula que és de Déu. Ell és el projecte que Déu ha tingut des de sempre, que s'ha atansat i manifestat en el seu naixement entre els humans. Per tant, l'encarnació no és venir a redreçar un pla malmès pel pecat dels humans. L'encarnació ha estat el projecte de Déu des de sempre i no és una *solució d'emergència* per refer un pla que no ha arribat a bon port per la mancança humana. La teologia de l'Evangeli de Joan és una teologia de caire positiu que desplega un horitzó universal de beno-

lença i magnanimitat extraordinàries en qualsevol cas.

El pròleg de l'Evangeli de Joan és, per tant, una introducció a la lectura de l'existència humana de Jesús com a manifestació d'un amor de Déu a la humanitat que no està condicionat per l'actitud dels humans. Déu estima el món i els humans incondicionalment i des de sempre. I això no depèn de les actuacions de la humanitat, ni tampoc depèn del fet que els humans ens ho haguem guanyat. La missió del qui és «fill» (1,18) és la manifestació més clara que Déu estima el món i els humans sense condicions. Aquest és el missatge central de l'Evangeli de Joan i és també el missatge de Nadal.

Oriol Tuñi, SJ

Recés per a laics a Balaguer



Mons. Joan-Enric Vives va predicar un Recés d'Advent per als fidels que participen a l'Escola de Formació Permanent del Bisbat, i obert a tots els fidels el passat 30 de novembre, al Santuari del Sant Crist de Balaguer. S'hi van aplegar una quarantena de fidels, que van pregar junts Laudés, i després l'Arquebisbe aportà tres reflexions, amb temps de silenci al mig, sobre «l'Alegria de la fe». Dins del recés l'Arquebisbe va presentar als fidels una síntesi de l'última exhortació apostòlica del Sant Pare Francesc, *Evangelii gaudium*.

Un dinar de germanor entre tots els assistents i la celebració de l'Eucaristia a la capella de la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer va cloure la trobada de preparació espiritual del Nadal que ens disposem a celebrar.

13è aniversari de la declaració de Patrimoni Mundial de les esglésies romàniques de la Vall de Boí

El passat 30 de novembre es van complir tretze anys de la declaració de Patrimoni Mundial del conjunt d'esglésies romàniques de la Vall de Boí. El Centre del Romànic de la Vall de Boí va oferir als visitants una jornada de portes obertes a les esglésies de Sant Climent de Taüll, Santa Maria de Taüll, Sant Joan de Boí i Santa Eulàlia d'Erill la Vall. Els oficis van aplegar gran quantitat de fidels. Es va poder veure el recent inaugurat vídeo mapping amb la recreació de les pintures de l'absis major de l'església de Sant Climent de Taüll, que s'havia inaugurat feia poques setmanes. El dissabte, i per tal de donar detalls de la nova configuració de l'església de Sant Climent als veïns, l'Ajuntament de la Vall de Boí va organitzar una visita explicativa.

Càritas d'Urgell destina 46.700 euros per a material escolar i llibres a 464 infants

Càritas Diocesana d'Urgell ha destinat l'any 2013 un total de 46.700 € per la compra de llibres d'estudi i de material escolar als infants de la diòcesi. 464 infants de diferents edats han pogut iniciar el curs amb normalitat malgrat les mancances econòmiques familiars i podran seguir fen-t'ho fins a finals de curs, en una acció que s'ha dut a terme en diferents poblacions del territori de la diòcesi. Aquesta campanya d'ajuts dedicada als mes petits s'ha dut a terme —en el seu gruix més important— entre els mesos de juny a octubre a les poblacions de Balaguer, Bellvís, Guissona, Puigcerdà, La Fuliola, La Pobla, La Seu d'Urgell i Tremp. La iniciativa ha consistit en beques per fer front a la despesa dels llibres de text a nens i nenes de les famílies residents al territori. A Balaguer han estat 290 els nens becats. S'hi han disposat 25.537,6 €. A La Seu d'Urgell, 103 nens han estat becats, amb la disposició de 12.317,16 €. A Puigcerdà, s'han becat 34 nens amb 4.815,96 €. A Guissona han estat becats 8 nens amb 1.325,40 €. A La Pobla de Segur, 13 nens han estat becats amb 1.285,51 €. També hi ha hagut infants i joves becats a La Fuliola, Bellvís i a Tremp.



Càritas d'Urgell ha decidit apostar per aquest tipus d'ajuts, davant de les dificultats que suposa per a les famílies i l'esforç tan gran que per a moltes famílies significa la inversió en llibres i material escolar. Moltes d'elles no podien fer front a aquesta despesa. És una gran satisfacció per a Càritas d'Urgell ajudar a les persones a seguir amb la seva formació, sobretot en una edat en la que és tan necessària i significa una inversió fonamental per a més endavant poder viure la vida en condicions de dignitat i amb futur.

Trobada amb els responsables de les escoles catòliques del Bisbat

El 26 de novembre al migdia, l'Arquebisbe d'Urgell es va reunir a la Casa del Bisbat amb els Directors titulars, Directors pedagògics i Coordinadors de pastoral de les escoles catòliques del Bisbat d'Urgell. Mons. Vives estava acompanyat pel Vicari Episcopal per a l'Acció Pastoral, Mn. Antoni Elvira, i pels Delegats diocesans d'Ensenyament, Mn. Pepe Chisvert, i de Joventut, Lluís Plana. Després de la pregària inicial es parlà de la relació entre escola, parròquia i família, i en un repàs de la situació docent a les escoles catòliques en general, amb especial atenció a les dificultats del dia a dia que requereixen una resolució més immediata. També es féu un repàs de les activitats diocesanes que poden ser d'ajuda i interès per a la tasca educativa dels centres escolars, i s'ha fet balanç d'iniciatives recents de les Delegacions d'Ensenyament i Joventut, com ara la II Setmana de Cinema Espiritual, que ha tingut un èxit molt notable, o el treball amb els grups TxT que es promou des de la Delegació de Joventut.



El recital líric, «Òpera solidària», va donar el tret de sortida a la campanya de Nadal de Càritas Parroquial de Sant Julià de Lòria



Càritas Parroquial va aplegar unes 300 persones en un concert solidari el passat 1 de desembre, amb l'objectiu de recollir aliments i productes de primera necessitat per a les famílies lauredianes durant el 2014. El concert va ser a càrrec de la pianista, Míriam Manubens, i el baríton, Germán Villar, al Centre cultural i de congressos lauredià, amb un repertori operístic i de cançons populars. La campanya de Nadal s'allarga enguany fins al 7 de gener i es recolliran tres tipus de productes: aliments que no necessitin refrigeració, productes d'higiene personal i de neteja domèstica. Com cada any, s'instal·laran punts de recollida als supermercats i centres comercials de la paròquia. Aquesta iniciativa compta amb la col·laboració del Comú de Sant Julià de Lòria.



Segueix el Full Dominical d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Reconeixement d'imatges

Si trobeu aquesta icona podeu fer parlar les imatges. Per veure-ho seguiu aquestes instruccions:

- 1 Descarregueu-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android
- 2 Apunteu amb el vostre dispositiu a la imatge que contingui la icona

Per assegurar un bon funcionament, cal que quan enfogueu la imatge no es projectin ombres. També cal que mantingueu el paper fix. Finalment, cal que visualitzeu la imatge sencera a la pantalla del vostre dispositiu.

ADVENT-NADAL 2013



«Tots els pobles, en Jesucrist, tenen part en la mateixa herència» (Ef 3,6)

A casa nostra i a diversos llocs d'Europa, el fet religiós pot semblar destinat inexorablement a esdevenir residual i marginal. De manera esporàdica, les cerimònies religioses acompleixen una funció social d'abelliment extern dels sentiments i d'aplegament de les persones en moments forts i molt precisos de la vida. Tanmateix, per a un nombre considerable de persones, Déu ha desaparegut del propi horitzó vital en el dia a dia.

Com a cristians, ¿ens hem de resignar simplement a prendre'n nota i a constatar la secularització de la nostra societat? ¿O bé, més aviat tot això ens ha d'empènyer a viure amb més coherència i radicalitat la nostra opció cristiana, a fi de ser millors ferments d'evangelització? Certament, allò que hem rebut no és només per a nosaltres, sinó per a tots;



i tot respectant plenament la llibertat dels altres d'escollir o rebutjar el que creguin oportú, sabem

que el do que Déu ens ha fet en la persona de Jesucrist està destinat als homes i dones de totes les edats, condicions, cultures i èpoques.

L'Epifania ens recorda que Déu es vol manifestar *cap enfora*, que la Llum que ens arriba des de Betlem és per a tots, independentment d'origens i de creences, i que molts estels, grans i petits, propers i llunyans, continuen indicant-nos-hi el camí.

Passen els estils i es transformen els llenguatges. Institucions i ritus s'han d'anar adaptant als canvis, i en certs casos fins i tot hauran de desaparèixer. Però si realment Déu mateix s'ha fet en Jesús un de nosaltres, sense cap mena de dubte, el Mestre de Natzaret serà fins a la fi dels temps la Llum del món sencer.

Mn. Cinto Busquet